

Le-
mer
eiders-
odnji
to voli
no po-
alstva.
e tudi
as ve-
vrlega
to Ko-
ko re-
nima
je iz-
ree in
i pred
izvo-
bode
a dva
zopet
plošno
čemo,
koliko
je bil
oliko-
n po-
nu je
kazali
e gla-
e Se-
u in
teriji.
orno-
emljid
anec.
naučil
stan
nav-
i, bi
e pri-
Vse
e mu
let
svoj
mu
svo-
gleda
e ga
nosti,
spok-
kri-
širi
ima
a in
e bi
e Le-
ga".
haj
tudi
i bil
kan-
ožja
scha
kle-
let
hla-
i to
i vi-
amo
raja
za-
ima
o še
dali
je ka-
tem
na
ziru
gnil
tem
k".
vsi

hadowitscha in Koserja! Proč z Zemljico-
nikom, proč z Roškarjem!

O Roškarju, ki je danes zagriženi Slovenec,
je „N. D.“, da se je do najnovejšega časa pod-
pisal nemško za Roschkerja. Ko so
govorili o njega zahtevali, da naj svoj prvi go-
vor drži v slovenskem jeziku, je nekaj zajecjal
in potem prebral od kaplanov spisani nemški
govor... To so Slovenci! Sicer se pa liberalci
ne morejo nič bahati, kajti tudi Ploj je bil nekdanj
„Nemec“ in se je podpisaval za „Friedrich Ploi“.

Volilni okraji Slov. - Gradec, Maren-
berg in Šoštanj
volijo:

Anton Kalischnig, veleposestnik v Breznu.

Oddajte dne 17. maja vsi volilci slov. gra-
dec, marenberškega in šoštanjskega okraja
svoje glasove na ime tega našega kmetskega
kandidata!

Brezno. Boljšega kandidata si pač niste mo-
gli izbrati nego je ta naš veleposestnik Anton
Kalischnig. Vse ga pozna, vse ga spoštuje in vse
ga veseli, da ta vrli gospodar kandidira.

Šoštanj. Čast našemu kmetskemu kandidatu
Kalischnigu! Mi v šoštanjskem okraju smo že
imeli sili prvaške nadvlade. Kajti doslej nismo
gledali od naših pravkov družega nego tatvine,
pomoči, konkurze, poverjenja. Od poloma
Kalischnigovega pa do danes ni bilo drugega sli-
ka in člani prvaških posojilnic se prokleto za
njega krvave krajcarje bojijo. V politiki naj bi
bili tem ljudem tudi še pokorni? Ne, nikdar
ne. Zato volimo svojega kmetskega kandidata,
Antona Kalischnig iz Brezna!

Doktor in doktor in kmet! Ali res v celem
kristjanstvu, marenberškem in slov. graškem
okraju ni nobenega kmeta? Ravno tako izgleda!
Kajti prvaški klerikanci so postavili za kandidata
doktorja Vorstovskega iz Maribora in prvaški
nemondjaki so postavili doktorja Božiča iz
Celja. Enega doktorja iz Celja ali pa enega
doktorja iz Maribora nam hočejo torej vsiliti!
Kaj prav je to velikanska nesramnost prva-
kov. Ako že kandidirajo v kmetskih občinah,
vzamejo vendar kmeta za kandidata. Ako
pa nobenega kmeta nimajo, ki bi sedel na
prvaške limanice, no potem naj vzamejo vsaj
doktorja-domačina, ne pa doktorje iz Celja in
Maribora... Doktor na levi, doktor na desni,
- kmetije, ali se bodede to dopasti pustili? Ne,
kmet je kmet, mora voliti kmetskega kandidata,
Antonika Kalischnig v Breznu.

Politični pregled.

Ureditev deželnih financ. Avstrijske krono-
ne so po večini grozovito zadolžene. Zato se
mali še dalje časa na pomoč. Pred kratkem je
vlada v tem oziru gotove predloge predložila.
Kajti vlade je, da se davek iz konzuma pive
poviša, davek na žganje zviša in njega doho-

Zmaga ni naša!

Žalostna žaloigra.

(Za slovenska „Marijina društva“ spisal Tebničmar.)

(V pujskem narodnem domu sedi nežna
kmetarjeva hčerka pri vratih, štrika šumfje in govori
sama s seboj:)

»Bogve, ali bomo gvinali ali ne! Da bi vsaj
gvinali, kako lušno bi blo. Plesali bomo celo noč...
Bogve, ali bomo gvinali ali ne... Najbolje je da
počujemo knofe!»

(Kmetarica šteje knofe na svoji bluzi in govori:)
»Bomo, — ne bomo, — bomo, — ne bomo,
— bomo, — ne bomo, — o j, ljubi slovenski
Bog, knofi pravijo, da ne bomo gvinali.«

(Medtem so se vrata odprla in polagoma prihajajo
gostje: Dr. Jurtela, Brenčič, Zelenik, Zupančič, Vavpotič,
Babič in še mnogo drugih. Vsi se držijo tako, kakor da
bi bili sam kranjski cvček pili. Bledi so kakor napihnjen
mehur in Zelenik se tako sključen drži, kakor krvava
klobasa.)

Kmetarica: Ali smo gvinali?

Vsi: Ne, nismo!

Kmetarica: Oj, oj, oj, moji knofi so torej le prav
imeli.

Zupančič: Ja, gospoda, zgubili smo, zgubili...

Brenčič: Kaj nam boš to pravil, tepec! To itak
sami vemo.

Zupančič: No, nikar me ne požri! Boš pa tvoj les
kam drugam prodal.

Brenčič: Ja, to ti lahko rečeš. Ali kdo bo za 16 ti-
sočakov letno lesa kupoval. Tako neumen je bil samo

dek edino za državo porabi in da se določi
preostanek iz osebno-dohodninskega davka na
letnih 12 milijonov. Iz teh svot bi se deželam
od strani države 105 milijonov podelilo. Skrajni
čas bi pač bil, da bi vlada siromašnim deželam
pomagala.

Zvišanje cen pive hoče ljuba naša vlada
potom zvišanja davka na pivo uresničiti. Pri
temu treba številke pregledati. Za liter pive se
plačuje davka: na Bavarskem 3½ vinarja, na
Württemberskem 1.84 do 3.14 vin., na Baden-
skem 2.12 do 3.40, na severnem Nemškem 1.06
do 2.65, na Angleškem 4.77, na Francoskem
3.20 vinarjev. Na Avstrijskem pa zahteva vlada,
da bi se plačevalo za liter pive več kot 9 in
pol vinarjev dače. V občinah z užitnin-
skim davkom bi se ta svota seveda še zvišala.
Tako se bode na Dunaju za liter pive najmanj
11 vin. davka plačalo. Vlada preiskuje torej
zopet enkrat prav natanko naše žepe. Poslanci,
posvetite ji!

Nemški cesar na Dunaju. V sredi ali koncem
maja pride nemški cesar Viljem II. na Dunaj
kot gost našega vladarja. Baj se udeleži nem-
ški cesar tudi septembarskih manevrov na Mo-
ravskem.

Na Holandskem vlada veliko veselje. Kra-
ljica Viljelmína je namreč porodila hčerko. S tem
je tronu dana prestolonaslednica.

Na Turškem so Madoturki popolnoma zma-
gali. Zdaj kaznujejo uporne nazadnjake potom
vojneke sodišča. Mnogo visokih upornikov je bilo
že obesenih. Prejšnjega sultana Abdul Hamida
so odpeljali v Solonichi. V Mali Aziji pa se na-
daljujejo krvavi izgredi in se obračajo v prvi
vrsti proti kristjanom.

Pobijanje kristjanov je bila grozovita posledica
zadnjih dogodkov na Turškem. Podivjani
Turki so napadli krščanske Armentce in so klali,
kar se je dalo. List „La Turquie“ piše: Klanje
v Adani ima resen značaj. V Adani so poslojpa
v ognju, 150.000 oseb je brez strehe. Istotako
v okoliških vaseh. Med tisočeriimi drugimi sta
bila tudi 2 amerikanska misijonarja umorjena.
Prebivalstvo je brez jedi. V Adani sami je bilo
nad 1000 kristjanov ubitih. V Marasu je bilo
umorjenih 15 oseb, v Tarsusu 50, nadalje 5
pridigarjev, v drugih krajih 450 oseb itd. Vse
je v plamenih in krvi.

Dopisi.

Rogatec. Dragi „Stajerc“ sprejmi pozdrav
in novice iz Rogata! Tvojemu znanemu prijatelju
in skladatelju Spindlerju prede
huda, dobil je namreč v našem trgu hudo kon-
kurencu v svoji stroki in je zraven tega še tako
nepreviden, da priobči v svojem „svetovnem
listu“ „Nerodni dnevnik“ nemške verzije svojih
konkurentov, kakor je to storil pred kratkim.
Ti svolasi in tudi mlečozobni konkurenti pač
vsi skup niso vredni da bi jih osebno omenili,
pa za Spindlerja, bo huda če gre tako naprej,

naš okrajni zastop. Saj veš, da moj les ni ravno
najbolj —

Dr. Jurtela: No, nikar se ne jezimo! Res je, da
smo propadli, vključ temu, da so naši listi že davno
pisali, da bodedo zmagali. Ali še ni vsega konec.
Rodoljubi, čez 3 leta bodedo —

Zelenik: — zopet propadli!

Babič: Prmejš, prmejš, vse kar je prav! Gospod
doktor, ali ni nič gratis-pijače? Mene žejja tere, ker
sem že pred dnevom okoli oglov stal, tako da so
ljudje že mislili, da štejemo po dnevu zvezde.

Dr. Jurtela: Nič gratis, nič! Ko bi gvinali, bi že kaj
bilo. Ali tako smo že pred volitvijo pri Brenčiču in
Mahoriču vse popili

Zelenik: Kaj, nič za piti ni? Potem pa naj prav vzame
vso politiko! Jaz sem gotovo dober Slovenec, ali ko-
zarec vina moram imeti. Mene je Bog že tako ustvaril.
Vsega bi se odvalil, ali pijače ne. Sicer nisem
pijanec, Bog obvari, ali žejen sem zmerom.

Dr. Jurtela: Za žejjo je voda dobra —
Zelenik (kriči): Ne, ne, ne, vode ne, pomagajte,
vode ne, ne, ne!

Vavpotič: Jaz imam pa vodo rad. Vsak dan si iz-
perem usta z njo.

Babič: Okrogli kakor sodček pa niste od vode, kaj?

Vavpotič: Ne, to je božji blagoslov —

Zelenik: — v obliki puranov in kokoši —

Dr. Jurtela: Gospoda, vprašanje je le, kdo je kriv
da smo jih dobili tako pošteno po grbi! Moje mnenje
je, da smo vsi skupaj sami krivi. Kajti prvič smo
prenerodno lagali in kmeti temu nočejo več verovati.
Drugič so ljudje prepametni postali. To bi morali mi
zabraniti. Tretjič pa nismo edini.

ker kar je res, je res — ti oteci in pobčeki pi-
šejo žmahno! Sicer pa so spustili v naglici še to
kitico:

Die besten Frankfurter mit Kren

Kriegst beim deutschen Vuttolen —

Und bist Du aufgelegt zum Tanz

Gehe hin zu unseren biedereren Suppanz!

Omenimo le, da se vse te razprtije v prej
mirem Rogatcu godijo še le od časa, ko je naši
miroljubni notar nastavlil nekega silo pametnega
sicer že siivolasega Kranjca — per moj duš —
v svoji pisarni. Ta možicelj Vam je hud prvak
če le more ko odzdravi na nemški pozdrav slo-
venski — če le mogoče se sčeka namesto
nemška, slovenska pobotnica itd. Pa vse to še
ne razburi miroljubne Rogačane ako ravno take
šege lahko še višje slov. kroge okužijo. Duša
vseh štenkarjev je pač „der wandelnde Schatten“
ali kakor so ga hudomušneži krstili „Central-
Friedhof-Deserteur“ z svojimi adjutanti. Cilj tega
omenjenega življenja je menda spraviti Rogatec
v tabor „narodne stranke“ pod patronanco pi-
janega Jurčka, ako ravno bi bilo stokrat boljše,
da bi se po kristjansko pripravljaj za dolgo
Waffenübungo. Fanteki, ne postanite preveč pre-
drzni, drugače se Vam zna perje ščucati. Nekemu
javno nastavljenemu gospodeku, kateri se tako
rad v nemški družbi hlini v slov. listih pa
menda pomaga napadati svoje predpostavljene,
pa za danes prizanesemo naš edini izraz in to
bo v bodoče — naš „fej“. Prostovoljni nočni
čuvaj. (Opomba tiskarskega učenca. Po mojem
mnenju ima „ključ do škrinje miru“ za Rogatec
gospod notar shranjen — mislim da me za-
stopite!)

Ljutomer. Bivši naš redar gospod Franc
Centrich je nastopil s 1. majnikom v Ptuj
službo mestnega stražmeštra. Njegova odhodnica
je zadostno pokazala, kako je bil vsepovsod in
v vseh slojih priljubljen. V Stermanovi gostilni
so bili vsi obširni prostori natlačeni in razni
govorniki — osobito gospod župan Thurn — so
priznavali njegove vrline ter ga naslikali kot
uzornega človeka, ki zasluži vsestransko pohvalo
in priznanje. Naj bode uverjen, da nam ostaneta
on kakor tudi njegova soproga v najboljšem
spominu, in želimo tudi v novem bivališču ne-
kaljeno srečo.

Žusem. Tukajšni c. k. orožniški stražmoj-
ster g. Ignac Kramberger imenovan je za kan-
dlista pri c. k. okrajni sodnji v Kozjem. — Če-
stitamo!

Novice.

Genjeni naročniki! Z ozirom na štajer-
ske deželnozborske volitve, ki zahtevajo v se-
danjih številkah lista mnogo prostora, moramo
več gradiva odložiti ali za poznejši čas shraniti.
Čitatelji bodejo razumeli pomen volitev in nam
bodejo vsled tega oprostili. Po volitvah bode list
že zopet kolikor mogoče vsestranski.

Dopisniki, pozor! Vsled deželnozborskih vo-

Vaupotič: Gospodje, premalo vere imate. Vi ste
prijatelji liberalcev in framazonov. Vi se ne pokorite
več nam duhovnikom, ki smo poklicani, da Vas vo-
dimo. Zato nima Vaše delo blagoslova.

Dr. Jurtela: Figa! Vse nima stema nič opraviti.
Sicer pa Vi oče Vavpotič, pred svojimi vratni po-
metajte. Med smetmi bodede morda kakšni testament
najdi.

Vavpotič: Je že dobro! Vse to pride v „Fihpos“.
To pot smo za Vas glasovali, prihodnjič pa ne bo-
demo več.

Brenčič: Kam naj z mojim lesom, kam? Ali bi ga
Vi kupili?

Vsi: Ne, ne, hvala, ne...

Brenčič: Meni na ta način slovenščina presneto ma-
lo nosi. Enkrat me zaprejo, ako se tepem s policaji
in lesa noče nikdo kupiti. Udri vrag —

Zelenik: Gospod doktor, en literček pa že žiher po-
ključete! Imam suh jezik kakor lovski pes!

Dr. Jurtela: Vi ste pa res sitni! Počakajte, da Vas
zopet enkrat Ornig na kakšno »komisijo« povabi.

Vsi (se razgovarjajo, pripravajo in končno poslovijo drug
od drugega).

Dr. Jurtela: Z Bogom, z Bogom, vse je splavalo po
Dravi...

Grahar iz Hajdine: Vse je lepo; ali kaj pa naj
s ta novimi možnarji, katere smo kupili, da praznu-
jemo našo zmago —

Vsi (premišljujajo, le Zelenik ne, ker je preveč žejen).
Mahorič: Veš kaj, Grahar? Straschillovem Žanetu
daj možnarje, bo pa on streljal...

Ne strašite se nikogar. Volitev je tajna!